

Voorzitter

De **voorzitter**: Ik stel voor, aan dit verzoek te voldoen.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Wij zullen dit VAO aan de agenda van heden toevoegen.

Het woord is aan de heer Vendrik.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Voorzitter. De vaste commissie voor Economische Zaken heeft zojuist gesproken met staatssecretaris Ybema over de voortgang in de onderhandelingen rondom GATS. Ik zou het plezierig vinden als wij het verslag van dit algemeen overleg volgende week op de agenda zouden kunnen zetten.

De **voorzitter**: Daartoe zal ik de Kamer te zijner tijd een voorstel doen.

Het woord is aan de heer Van der Vlies.

De heer **Van der Vlies** (SGP): Mevrouw de voorzitter. Gisterenmiddag heeft de vaste commissie voor Landbouw, Natuurbeheer en Visserij een algemeen overleg gevoerd met staatssecretaris mevrouw Faber en minister Pronk over het gewasbeschermingsbeleid. Mede namens enkele woordvoerders verzoek ik u, het verslag van dit algemeen overleg op de agenda van volgende week te zetten.

De **voorzitter**: Wij zullen daarover een nader voorstel doen.

Aan de orde is de **stemming** over een motie, ingediend bij de behandeling van **de brief van de minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij over dierverzamelplaatsen**, te weten: - de motie-Atsma c.s. over onomkeerbare beslissingen met betrekking tot dierverzamelplaatsen (28448, nr. 2).

(Zie vergadering van 26 juni 2002.)

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de PvdA, het CDA, de VVD, de ChristenUnie, de SGP en de LPF voor deze motie hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat zij is aangenomen.

De vergadering wordt enkele minuten geschorst.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- **Raming der voor de Tweede Kamer in 2003 benodigde uitgaven, alsmede aanwijzing en raming van de ontvangsten (28336);**

- **Jaarverslag Bouwbegeleidingscommissie (11107, nr. 100).**

De algemene beraadslaging wordt hervat:

De heer **Weisglas** (voorzitter van het Presidium): Mevrouw de voorzitter. Dat klinkt toch als vanouds!

Ik wil graag beginnen met de heer Alblas van harte te feliciteren met zijn maidenspeech. Vorig jaar was het mevrouw De Pater die bij de Raming haar maidenspeech hield en vandaag hebben wij gezien wat daarvan in zeer positieve zin kan komen.

Ik ben blij dat het aanvankelijk idee – dat ook bij mij in mijn eerste dagen heerste – om de Raming dit jaar als hamerstuk af te doen, niet is doorgegaan. Er zijn veel sprekers geweest, er zijn veel belangrijke dingen gezegd en het verheugt mij dat ik nu de gelegenheid heb om daarop te reageren.

Ik ben alle sprekers dankbaar voor de vriendelijke woorden en woorden van dank die zijn uitgesproken aan het adres van de medewerkers van de Kamer. In het bijzonder heb ik goed gehoord wat er gezegd is over de begeleiding van nieuwe leden en geheel nieuwe fracties. Als voorzitter van het Presidium stel ik het zeer op prijs dat u dat aan de medewerkers heeft willen zeggen en ik voeg mij graag bij die woorden van dank.

Nu vele woordvoerders de gelegenheid hebben gebruikt, zoals wij ook hoopten en hebben geschreven als Presidium, om wensen over de werkwijze van de Kamer naar voren te brengen, zou ik daarover graag enkele opmerkingen willen maken in het verlengde van hetgeen ik heb gezegd op 28 mei toen ik kamervoorzitter mocht worden. Het blijft mijn invalshoek dat in de Tweede Kamer, de enige direct gekozen landelijke volksvertegenwoordiging, de actualiteit aan de

orde moet komen en dat wij daarbij onze eigen agenda moeten bepalen. Wij hoeven niet altijd meteen te vragen wat de regering van een actueel probleem vindt, wij kunnen ook laten blijken wat wij er zelf van vinden. Wij moeten – ik paraphraseer hierbij mevrouw Dijkema – de politieke discussie weer binnen onze openbare muren brengen. Wij moeten die politieke discussie ook weer halen uit de in dit opzicht besloten muren van het gebouw van de Eerste Kamer. Daarom juich ik het zeer toe dat op enig moment in de komende tijd, wij weten nog niet precies wanneer dat is, hier in de Tweede Kamer een discussie over de eerste resultaten van de kabinetsformatie zal plaatsvinden, zoals door fracties gevraagd is bij de regeling van werkzaamheden van afgelopen dinsdag.

Ik ben het zeer eens met de uitgangspunten van mevrouw Halsema en mevrouw Kant, die dat het meest duidelijk zeiden, en van anderen dat wij met zijn allen moeten werken aan de versterking van de positie van het parlement ten opzichte van de regering. Die algemene invalshoek laat zich concretiseren in allerlei voorstellen waarover het Presidium – en wellicht op sommige punten de commissie voor de Werkwijze en uiteraard uiteindelijk de Kamer als geheel – nog moet spreken en beslissen, zodat ik daarover vandaag geen definitieve uitspraken kan doen. Dat spreekt vanzelf. Gehoord de inbreng van de meeste sprekers, zijn er een aantal gedachten die wij in ieder geval moeten bestuderen en waarover ik nu reeds iets wil zeggen. Ik noem die in willekeurige volgorde.

Ik begin echter wel met de orde hier in de plenaire vergadering, omdat ik geloof dat op momenten van grote betrokkenheid, emoties, spanning, of hoe je het wilt noemen, in onze samenleving toch altijd in de eerste plaats naar de plenaire vergadering wordt gekeken en minder naar commissies of naar individuele activiteiten van leden, zoals het stellen van schriftelijke vragen. Dat betekent overigens absoluut niet dat de Kamer meer uren zou moeten vergaderen. Ik ben er juist voorstander van dat de Kamer minder uren vergadert en ook minder uren besteed aan de behandeling van vaste onderwerpen zoals een begroting. Op die manier komt er namelijk meer ruimte en